

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. I. Semi-Pelagiani sunt Iansenio hæretici, quia ad initium fidei
sufficere asserebant gratiam Adamæam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

S E C T I O P R I M A.

*Semi-Pelagiani Iansenio sunt hæretici,
quid ad initium fidei sufficere asse-
rebant auxilium Adamæum,
sive sine quo non.*

ID multifariam, variisque libris Iansenius asse-
vérat, & stabilire nititur.

Primò libro 8. de hæresi Pelagianâ cap. 6. ubi
exertè pronuntiat : IN EÔ ERGO ERROR Massi-
liensium situs est, quod aliquid primæva libertatis re-
liquum putant, quo sicut Adam, si voluisset, pote-
rat perseveranter operari bonum, ita lapsus homo po-
tuisset credere si vellet; neuter tamen absquè inte-
rioris gratiæ adjutorio, cujus usus vel abusus relictus
esset in uniuscujusque arbitrio ac potestate.

Secundò cap. octavo ejusdem libri hoc ipsum
repetit : In hoc ergò propriè Massiliensium, & Au-
gustini (dum similiter erraret) error situs fuit,
quod Angelorum Sanctorum & stantis hominis ad-
jutorium, in quo intelligendo & admittendo nulla
penitus ipsis difficultas fuit, etiam lapsis hominibus
sufficere voluerint : ut quid non penitus esset depra-
vata & extincta natura, cum illo EODEM AUXI-
LIO perdurante, quo antea in ADAMO cuncta po-
terant, POSSENT etiam nunc lapsi fracti & egri
SALTEM CREDERE, & à suâ infirmitate velle sanari,

Tertiò confirmat hoc lib. 2. de gratiâ Christi
Salvatoris cap. 12. : Qui licet adjutorium possi-
bilitatis & sine quo non defenderent, tamquam pag. 134.
gratiæ Christi destructores damnati sunt. Ubi dicit
etiam : Tamquam gratiæ Medicinalis destructores
& liberi arbitrii præsumptores meritâ censuræ seve-
ritate damnati sunt. Cap. 21. Nec tamen hostes

408 LIBER QUINTUS

gratia esse desierunt. Cap. 24. Per illos nihil aliud agi, nisi ut Christi gratia Medicinalis tollatur... Atque ita gratis Christus mortuus sit. Cap. 27. Per illos originalis peccati virus evacuari.

pag. 252.

Quartò libro 3. de Gratia Christi cap. 1. de Massiliensibus iterum sententiam dicit: *Adjutorium*, quod Massilienses ad credendum necessarium esse atque ita sufficere statuebant, ut cum eo credere posset homo si vellet: qui tamen tamquam haeretici proscripti sunt: NON ALIAM SANÈ OB CAUSAM, nisi quia tale auxilium sufficere putarent, adeoque nullum aliud adjutorium ad credendum actu ex parte Dei esse necessarium.

pag. 1035.

Conformiter libro 10. cap. 7. asserit: *Quidquid* sufficientis gratiae vel à Neotericis, vel à Pelagianis vel Massiliensibus prater illam agendi gratiam excogitatum est, hoc totum ab Augustino ad legem pertinet, nec extra limites gratiae Pelagianae constitui debet.

pag. 215.

Ex his fundamentis exurgit contrà Recentiores Scholasticos lib. 2. cap. 28. *Quanta* igitur audacia est post condemnatos jam à tot saeculis Massilienses, asserere, quod quia in statu innocentiae sufficiebat homini ad salutem gratia, quae poterat perseverare si vellet, etiam nunc sufficiat? Itaque non satis penetrant naturam corruptionem, & humanam voluntatis infirmitatem, quam peccatum attulit, & in qua discrimen illud fundavit Augustinus, qui talibus ratiunculis doctrinam ejus saluberrimam imprudenter evertunt.

L. 2. c. 21.

pag. 185.

Alibi causam abjurandae hujus doctrinae adducit: Si homo lapsus jam etiam potest, nec gratia Christi medicinalis donet ut velit, liberè dico, gratis Christus mortuus est. Hoc est enim quod Pelagiani jam justificatis hominibus, maximeque Semi-Pelagiani longe mitius tribuerunt, nec tamen hostes gratiae esse desierunt.

SEC.